

henvist til, at vi ligeledes af Hensyn til det Forhold, hvori vi staa til Udlandet, bør være betænkelige ved at gøre det, idet jeg har henvist til den efter vore Forhold uhyre Omfætning, vi have med England. Den ærede Ordfører har sagt, at vi have den største Omfætning med de Lande, der have indført Meterstykket, men jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de Oplysninger, vi have i det sidste statistiske Tabelværk. Jeg har foretaget et Uddrag deraf og har derefter udregnet, at i Femaaret 1885—1889 har hele vor Vareomsætning med England været 45,2 pCt., med Rusland har vor Vareomsætning i samme Tid været 6,5 pCt., med Amerika 3,3 pCt., med Asien og Australien 0,3 pCt. Saa anføres der i det samme Tabelværk en Del Steder, som ikke ere nærmere betegne; jeg veed altsaa ikke, med hvilke Lande og Folk Omfætningen der er stet, og jeg har derfor brugt den Fremgangsmaade — og jeg tror, dette er berettiget — at jeg har regnet Halvdelen af Omfætningen med Meterlande og Halvdelen med andre Lande, og derved faar jeg Omfætningen med saadanne Lande til 1½ pCt. Naar dette lægges sammen i det hele taget, giver det, at hele vor Vareomsætning i Femaaret 1885—89 har med samtlige de Lande, som ikke have indført Meterstykket, udgjort 57 pCt., hvorimod den med alle de øvrige Lande, som have indført Meterstykket, kun har udgjort 43 pCt. Men derved bliver at bemærke, at med Hensyn til Sverige og Norge, som vi have haft 20 pCt. af hele vor Omfætning med, maa fraregnes hele vor Tømmerhandel; jeg har desværre ikke kunnet faa Oplysning om, hvor mange Procent den har udgjort. Naar af vor Omfætning med Udlandet i de 5 Aar ikke blot 57 Procent har været med de Lande, som ikke have indført Meterstykket, men endog noget ud derover — hvor meget kan jeg ikke se — saa forekommer det mig, at disse Tal tilstrækkelig oplyse, at det i alt Fald endnu ikke har nogen Hast med at indføre Stykket; jeg tror i alt Fald, at man meget passende kan vente, til man i den Grad omgives med Meterstykket fra alle Sider, at vi ikke kunne bjørge os for Udlandet uden at maatte indføre det her. Jeg vil meget gerne tro, at det i enkelte Forhold kan være ret let, navnlig ogsaa for vor Samferdsels Styk, især med Tyskland, at have Stykket. Jeg har navnlig lagt Mærke til, at paa flere af Sørbanevognene Naar Størrelsen af Vognene angives i Kvadratmeter, og det kan nu vistnok, antager jeg, være meget praktisk, da selvfølgelig de tykke Vogne have Angivelser i det Maal;

jeg kunde i den Anledning have lyst til at gøre en ærbødig Henvist til den ærede Indenrigsminister, som der ikke kunde være Grund til, at der ved Siden af dette Kvadratindhold i Meter blev sat, om det endogsaa kun var med meget smaa Bogstaver, Kvadratindholdet i Alen, saa længe vi endnu have Kvadrat-Alen som lovligt Maal her i Landet. Jeg tror, det vilde være ret oplysende for adskillige Mennesker her i Landet, som endnu ikke have gjort sig bekendt med Metermaalet. — Til disse Ord skal jeg indskrænke mig i Djeblittet, idet jeg som sagt, naar jeg lægger alt sammen af alle de Overvejelser, jeg har kunnet gøre i den Anledning, for min Del ikke kan tilraade det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Njøbenhavn (Det. Hansen), skal jeg i Djeblittet ikke udtale mig. Derimod skal jeg kun udtale en personlig Tak til det ærede Medlem, fordi han har gjort det Forsøg. Jeg tror nemlig, ja det er min Overbevisning, at for saa vidt man her i Landet skal have Meterstykket indført, vil det være en bethdelig Fættelse derved, naar man dog — hvad jeg har udtalt flere Gange tidligere i den Anledning — havde danske Benævnelser, som danske Mennesker kunde forbinde et vist Begreb med, i Stedet for disse fremmede Benævnelser, som ere uforstaaelige for de fleste.

Det. Hansen: Jeg skal tillade mig at anbefale Tinget det Vædringsforslag, som jeg har stillet. Det, som nærmest har givet mig Anledning til at stille det, er en Udtalelse fra den ærede Indenrigsminister ved Sagens første Behandling, der lød saaledes: „For mig er det det væsentlige, at man faar de internationale, europæiske Benævnelser til Hovedbenævnelser; hvad man sætter ved Siden af, er mig mindre om at gøre, naar man blot ikke tager de gamle Benævnelser og derved bringer Konfusion til Stede.“ Jeg tør altsaa regne paa, at den ærede Indenrigsminister ikke vil stille sig uvillig lige overfor et Forsøg paa at sætte danske Benævnelser ved Siden af disse fransk-græsk-latinste Benævnelser, som Lovforslaget har. Jeg vilde ganske vist foretrække, at de danske Benævnelser bleve de principale, men jeg vil dog ogsaa føle mig tilfredsstillet, naar de faa Lov til at staa ved Siden af de europæiske, de fransk-græsk-latinste, saaledes som jeg har foreslaaet i det Forslag, som jeg her omtaler. Det høje Ting vil være noksom bekendt med, at et saadant Forslag som det, der her foreligger, for saa vidt ikke er nyt, som allerede